

Sygn. akt I CSK 588/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa M. K.

przeciwko Politechnice [...]

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 maja 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 23 maja 2013 r.,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda 3.600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej Politechniki do uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wskazano występowanie na tle tej sprawy 5 istotnych zagadnień. Pierwsze ma dotyczyć zignorowania przez sądy powszechne występowania w tej sprawie jedynej przesłanki nabycia *ex lege* prawa użytkowania wieczystego na podstawie art. 182 ust. 1 prawa o szkolnictwie, tj. wykonywania przez wyższą uczelnię publiczną zarządu nieruchomością w dniu wejścia w życie tej ustawy. Tak ujęte zagadnienie prawne nie uzasadnia przyjęcia skargi do rozpoznania, ponieważ nie jest niczym więcej niż polemiką z zaskarżonym orzeczeniem. Jest poza tym jasne, że do oceny, czy doszło do nabycia prawa użytkowania wieczystego *ex lege*, mają znaczenie nie tylko pozytywne przesłanki z art. 182 ust. 1, lecz również negatywna przesłanka z art. 182 ust. 2. Drugie ze wskazanych zagadnień prawnych dotyczy tego, czy sąd powszechny jest władny oceniać, czy w konkretnej sprawie spełniły się przesłanki do zwrotu wywłaszczonej nieruchomości, skoro decyzja o zwrocie podejmowana jest w postępowaniu administracyjnym. Znow tak ujęte zagadnienie prawne nie spełnia wymagań stawianych zagadnieniu prawnemu mającemu uzasadnić przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie przedstawia bowiem złożonego problemu prawnego, na którego tle występuje rozbieżność w judykaturze lub doktrynie. W zasadzie nie wychodzi ono poza uzasadnienie właściwe dla zarzutu kasacyjnego. Na marginesie zresztą należy zauważyć, że sąd powszechny ma prawo oceniać wystąpienie przesłanek do zwrotu wywłaszczonej nieruchomości, skoro, ze względu na brzmienie art. 182 ust. 2, musi ocenić, czy nabycie prawa użytkowania wieczystego nie naruszałoby praw osób trzecich. Nietrefne jest przy tym powołanie przez skarżącego art. 229 u.g.n. będącego podstawą uwłaszczenia uczelni wyższych na nieruchomościach, co do których miały prawo użytkowania wieczystego – skoro bowiem do nabycia prawa użytkowania wieczystego w 1990 r.

nie doszło, to automatycznie nie mogło też dojść do uwłaszczenia w tym trybie. Trzecie zagadnienie prawne dotyczy tego, na jaką datę należy badać wystąpienie przesłanki „naruszenia praw osób trzecich” z art. 182 ust. 2. Rację ma skarżący, wskazując na datę wejścia w życie ustawy z 1990 r., jednak jest oczywiste, że o prawie do zwrotu wyłączonej nieruchomości nie decyduje wystąpienie przed tą datą z wnioskiem o zwrot, lecz spełnienie się w tej dacie przesłanek uzasadniających wystąpienie z takim wnioskiem. Kwestia ta nie budzi wątpliwości i nie uzasadnia przyjęcia skargi do rozpoznania. Czwarte zagadnienie dotyczy także momentu złożenia wniosku o zwrot wyłączonej nieruchomości – jak już jednak zaznaczano, data złożenia wniosku nie ma znaczenia do oceny, czy istniało prawo do żądania zwrotu, które wyłączałyby nabycie *ex lege* prawa użytkowania wieczystego przez uczelnię wyższą. Piąte zagadnienie dotyczy tego, czy ze względu na ujawnienie prawa własności Politechniki w księdze wieczystej nie korzysta ona z rękojmi wiary publicznej ksiąg wieczystych i konstytucyjnej ochrony własności. Jest jasne, że rękojmia działa jedynie w razie nabycia własności w drodze czynności prawnej, a nie z mocy prawa, a zatem oczywiście w tej sprawie nie ma zastosowania. Również ochrona konstytucyjna własności nie ma zastosowania, bo przysługuje właścicielowi, a, jak wskazano, Politechnika właścicielem nie jest. Kwestie te nie budzą wątpliwości.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.